

ANNELER-BABALAR-GENÇLER BÜYÜK ŞEYTANI SEVİNDİRMEYİN!

Temel ile Fadime Nine'nin çok iyi giden evlilikleri varmış. Uzun ve mutlu şekilde devam eden evliliği üzerine bir gazeteci, gençlere örnek olsun diye Temel'le röportaj yapıp haberleştirmek ister. Temel'e sorar :” Herkesin gıpta ettiği 60 yıllık bir evlilik hayatınız var. Hiç kavga etmeden nasıl geçiniyorsunuz?”

Temel şapkasını gösterip:” İşte bunun sayesinde” der. “Nasıl yani?” diye sormuş gazeteci. “ Bak uşağım” demiş Temel. “ Eve giderken sinirli isem, şapkayı tersine eviririm, Fadime Nine'n de anlar durumumu. Ona göre davranır.” “ Peki ”demiş gazeteci. “ Fadime Nine sinirliyse onu nasıl anlarsın?” Temel: “ Fadime Nine sinirliyse o da, yeleşini ters giyer.” “ Peki” demiş gazeteci “ Siz şapkayı ters giydiğinizde, Fadime Nine de yeleşini ters giymişse o zaman ne yaparsınız?” “ Ha o zaman mı? demiş Temel. “ O zaman ben şapkayı tekrar eski haline getiririm”

Neden bu fıkrayı anlattım. Geçtiğimiz yıl Manisa Lisesi mezunlarının yemeği oldu. Davetli olduğum yemeğe öğretmen arkadaşlarla birlikte ben de katıldım. Dün bıyığı terleyen gençleri bugün kelli felli adam olarak görmek beni ve öğretmen arkadaşlarımı elbette sevindirdi. Yemekte gördüğüm tablo bizler için onur ve gurur verici idi. Çünkü her biri ülkemizin önemli mevkilerinde görev alan bürokrat veya Manisa'nın önde gelen iş adamları idi. Ancak bu yelmekte beni üzen bir durum da oldu. Yemeğe katılan eski öğrencilerime çoluk çocuğunu sorduğumda şunu gördüm. Ya bir kısmı hala evlenmemiş, evlenenlerin de önemli bir kısmı evliliği yürütememişler, ortada bir iki çocuk bırakarak boşanmışlar. Hiç birisinin ekonomik derdi yoktu. Ancak çoğunun çoluk, çocuk derdi vardı, bir kısmı da “ Hocam aman evlilik mi, bir daha asla. Hiç olmazsa kafam rahat” diyenler oldu.

Yine bunun yanında eski görev yaptığım Salihli'den çok sevdiğim ve bize anne baba gibi sıcak ilgi gösteren ev sahibim Mustafa Manav ağabeyim misafirim oldu eşiyile birlikte. Salihli'deki yakın dostlarımı ve eski öğrencilerimin sosyal durumlarını sordum. Sorduğum öğrencilerimin ve yakın dostlarımın ya kendilerinin ya da çocuklarının boşanmış olmalarını duymam beni üzdü. Hangi birini anlatayım? Geçenlerde Manisa'da çoktan beri görmediğim bir arkadaşım ile karşılaştım “çoluk çocuk ne yapıyor?” diye sordum. Bir oğlu, bir kızı olmasına rağmen her ikisi de boşanmış. Oğlundan iki, kızından bir çocuk

torunu. Analarını babalarını büyüttük şimdi de hanımla (stresli bir şekilde) d...nı büyütüyoruz” dedi. Baktım dostum hayli dertli. Dertli olanlar daha fazla dertli olanları rahatlatmalıdır, düşüncesiyle arkadaşımın derdini paylaşıp azaltmak düşüncesiyle hemen yakındaki bir kahvede oturup çay içmeye davet ettim. Arkadaşım dünden hazırды. Oturduk tam bir saat arkadaşımın derdini dinledim. Felaket. Çocukların yaramazlığı, anne babalarının alınganlığı, velhasıl evde sabır taşı olsa bile çatlar. Dayanılacak gibi değil. Allah düşmanımın çocuğuna dahi aile huzursuzluğu yaşatmasın.(Üçüncü dünya harbi- Öğretmenim İntihar edecek. EĞİTİM –ÖĞRETİM DEDİKLERİ adlı kitabımdan)

Biraz daha dinlediğimde anladım ki her iki yuvanın yıkılmasında evet gençlerin hatası ve saygısızlığı var ama bu hataları körükleyen de her iki taraftan gençlerin anne babaları olmuş. Her anne – baba çocuklarının yuvalarını yıkabilir. Yıkmak için de bir çok sebepler bulabilir. Ama bilmeliler ki en iyi evlilik çocuklarının birinci evlilikleridir. Birinci evlilikte mutlu edemedikleri çocuklarını ikinci, üçüncü evlilikte mutlu etmeleri daha da zorlaşır. Hele bir de arada çocuk varsa. Gelin veya damadın hatası olmayacak mı? Elbette olacak. Onların hatalarını ve yanlışlarını zamana bırakacağız ve başlangıçta gençlerin hatalarına karşı kör olacağız, iyi taraflarını göreceğiz. Onlar da elbet bir gün yanlışlarını anlayıp düzeltereklerdir. Çünkü çoğu kez gençler gittiği yolun doğruluğu konusunda bilgi sahibi değildirler. Bu sebeple onların da bilgi ve tecrübe sahibi olan büyüklerinin, yani bizlerin tecrübelerine ihtiyaçları vardır. Yaptıklarının yanlışlıklarını anlamaları zamana bağlıdır. İşte bu zaman içerisinde bizlerin sabırlı ve anlayışlı olmamızda, gençlerin de büyüklerinin yaşantılarını ve sosyal konumlarını empati yaparak saygılı olmalarında yarar vardır. Aile büyüklerini anlamaya caba sarf etmelidirler. Artık gelin ailenin kızıdır, damat ise ailenin oğludur. Gençler yaptıkları yanlışlığı zaman geçirmeden telafi etmeleri gerekir. Yanlış adım, peşinde yanlış adımlara yol açar. Hiçbir anne baba çocuklarının mutsuzluğunu istemezler. Yanlış yaparlarsa da mevcut dostum gibi “yandım anam şarkısı” söylemeye devam ederler ama bunun sonunda da en zararlı çıkan maalesef gençler oluyor.

Yazıma Temel fıkrası ile başladım. İbretlik bir şeytan fıkrası ile bitireyim. Büyük şeytan bir gün üç küçük şeytanı toplar ve der ki, “bugün insanoğluna en büyük günahı işletene büyük ödül vereceğim” diye çömezlerini insanoğlunun

arasına gönderir. Akşamüzeri tekmil vermek üzere dönen çömez şeytanlar sırasıyla yaptıklarını anlatmaya başlarlar.

Birincisi çirkin bir gülümsemeye: “ Efendim ben iki samimi arkadaşı içki masasına oturttum. Dostça içmeye başladılar. Kafları bulandı, akılları devre dışı kalınca yoktan yere tartışılar. Birbiriyle öldüresiye kavga ettiler, kavgalarına yan masadakiler de katıldı. Ortalık allak bullak oldu. birbirlerinin canını yaktılar. Oysa tartıştıkları konunun hiçbir önemi yoktu. Artık bunlar birbirlerine söyledikleri o laflardan sonra onlar bir araya gelemeler. Çünkü aralarına iyice düşmanlık tohumu ektim.

Büyük şeytan anlatılanı donuk bir ifade ile dinler, anlatılandan zevk duymaz.

İkinci şeytan söz alıp “ Efendim ben de iki arkadaşı kumar masasına dostça oturttum. Birini, diğerine hile yaptırtım. Arkadaşı da fark etti. Aralarında kavga çıkardım. Birbirleriyle kıyasıya kavga ettirdim. Nihayet biri ni mezara, diğerini de cezaevine gönderdim.” deyince Büyük şeytan yine memnun olmaz hiç biriniz de diye dokunur bir iş yapmamışsınız” diye her iki avanesini de azarlar.

Sıra üçüncü şeytana gelir. Arkadaşlarının yaptığı karşısında komplekse girer ve utangaç bir ifadeyle “ Efendim ben de bir karı – kocanın arasına aile büyükleri ile nifak soktum. (Kaynana yüzünden intihar etmek isteyen Öğretmenim- Eğitim Öğretim Dedikleri Kitabımdan) İnatlaştılar. İnat büyüdü, kavgaya dönüştü. Kavga esnasında aileleri hakkında olmadık laflar etiler. Bu nedenle onları birbirinden ayırdım. Artık onlar bir daha bir araya gelemeler”

Büyük şeytan büyük bir zafer sarhoşluğu ile sevinçle yerinden zıplar. Üçüncü küçük şeytanı kucaklayarak “ Aferin gerçekten büyük bir iş başarmışsın” diye tebrik eder. Diğer küçük iki şeytan itiraz eder. “ Efendim biz daha büyük iş başardık, dostları düşman yaptık, kimisini mezara, kimisini hapishaneye gönderdik” dediklerinde büyük şeytan kendisinden emin bir şekilde “ Sizin akınız ermez” der ve çirkin bir gülümsemeye sözlerine devam eder. “ Bu kurnaz vekilim bana toplumun ve insanlığın kalbini getirdi. Aile toplumun kalbidir, direğidir. Bu direk yıkılırsa toplum da çöker. Aileler parçalanırsa toplum diye bir şey kalmaz, kargaşa çıkar, çocuklar ortada kalır, sağlıklı büyüyemezler. Hepinizin yaptığını bu vekilim tek başına başarmış. “O bir karı ile kocayı birbirinden

ayırdı.” diyerek korkunç bir kahkaha daha atar. O sözü tekrar bir daha söyler. “ O bir karı ile kocayı birbirinden ayırdı”

Küçük şeytan bu iltifat karşısında “ Oley! Karı- kocaları birbirinden ayırmaya kıyamete kadar devam edeceğim” diye nara atar.

Çok değerli okuyucularım bütün ömrün gençler arasında geçti. Okullarda disiplin kurullarıyla, seminer için gittiğim cezaevlerinde çok sayıda parçalanmış aile çocukları görüyorum. Ne olur çocuklarınızın mutluluğu, torunlarınızın geleceği için ne oğlunuza ne de kızıınıza inatlaşmanın olmayacağı tek yerin aile ocağı olduğunu öğretin. Ne oğlunuz Temel gibi şapkasını ters giysin, ne de kızınız yeleşini Fadime nine gibi ters giysin. Çünkü inad ve öfkenin nasıl başlayıp, nerede biteceği belli olmaz.

Gençlere de bir çift sözüm var. İnsanlar sahip oldukları nimetin kıymetini kaybedince anlıyorlar. Dünyada huzurlu bir yuva dünya cennetidir. Yuvanızın kıymetini bilin, büyüklerinize karşı saygılı olun. Yarın siz de büyük olacaksınız.

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Yüksek Güvenlikli Ankara – Sincan L Tipi Cezaevi’nde mahkumlarla beraberdi.(Yasal zorunluluk nedeniyle konferans resimlerini sunamıyoruz)